

Milí bratia a sestry, keď sa poobzeráme okolo seba, uvidíme ustráchaných ľudí. Ľudí, ktorí majú obavy. Niektorí z nás si to nedokážu priznať a tak obavy, strach požírajú naše vnútro. To sa potom odzrkadlí na zdraví, fyzickej datnosti človeka. Ten, kto sa neustále strachuje, obáva, pociťuje napätie, nemôže dobre spať a ani jesť mu nechutí. Oddych takéhoto človeka je iba ovrchný, nesústredí sa. Neraz je bez akejkoľvek príčiny nevrlý, nervózny...

Deti mávajú nočné mory, zlé sny. Niektoré sa boja, že sa od nich odsťahuje mama alebo otec. Tie väčšie sa stávajú agresívnejšími, konfliktnými vďaka ťažkým počítačovým hrám. A potom v škole prejavujú svoju silu, moc nadstatnými. A to iba preto, lebo sa boja povedať pravdu. Boja sa, že budúahanbené. Boja sa neúspešnosti hlavne preto, že stratia lásku človeka, na ktorom im záleží. Lebo my dospelí ich tiež zraňujeme. Ako často sme svojim deťom povedali, že keď budú robiť neplechu, že ich neľúbime? Bratia a sestry, od čoho závisí naša láska? Od správania sa dieťaťa, alebo od toho, či je to moje dieťa? Nie je náhodou lepšie povedať, že nesúhlasíme s tým, čo chce práve urobiť a že ponesie aj nejaké následky, ale aj tak ťa ľúbim?

Boja sa, že nemajú nijakú hodnotu, ale ani dospelí nemajú správne hodnotenie. Ani my nemáme jasno vo svojich hodnotách, ambíciách, túžbach. Bojíme sa, že nedokážeme splniť to, čo sa od nás očakáva. Či už v spoločnosti, doma v rodine, v práci, medzi partnermi.

Študentov v tomto období čakajú písomné maturity, prijímacie skúšky na reálne školy a tiež majú obavy, ako uspejú. Zvažujú, chcú všetko skúsiť, ale všetko obnáša obetovanie času, prípravy, starostí. A to sa im už nechce. Našimi žiakmi sme sa chodili učiť korčuľovať na zimný štadión. Pri ich odchode videli starších žiakov na hokejovom tréningu. Obdivne ich sledovali nadobudli dojem, že aj im si stačí obuť korčuľu, postaviť sa na ľad a stanú sa špičkovými hokejistami. Iste vám nemusím hovoriť o prvých pádoch a ich zčarovaní.

Všetci sme plní obáv. Tí, ktorí pracujú nevedia, dokedy, či sa ich pozícia zruší. Čo bude ďalej. Strachujeme sa o deti, vnúčatá. Starší, ktorých trápia

všelijaké neduhy sa zas boja, aby nepadli a niečo si nezlomili. Strach sužuje život každého človeka a dokáže nám strpčiť celý život.

Čo je jeho príčinou? Svet a okolnosti. Sme precitlivení, zraniteľní a tak máme obavy. Nespočetnekrát sme sa sklámali a v nás vyrástla pochybnosť, tak a už ani s ním/s ňou nemôžem počítať.

No myslím, že dnešné Božie slovo môže v našom živote spôsobiť zmenu. Boh tu dvakrát hovorí: „Neboj sa!“ Týmito slovami začína a končí. Pritom nás ubezpečuje, že máme dôvod na to, aby sme sa nebáli. Boh nám dáva niekoľko zaslúbení, keď hovorí, že nemáme nijaký dôvod na to, aby sme sa strachovali. A aj keby sme sa báli má pre nás liek.

Boh o sebe prezrádza niekoľko dôležitých informácií a pokračuje tým, za koho nás pokladá On. Kým sme v jeho očiach, sme Jeho vlastníctvom, Jeho ľudom. Kto berie vážne Božie slovo, tak taký človek sa začína uzdravovať zo svojho strachu. Lebo to, čo hovorí Boh je pravda.

V tejto časti Písma Pán Boh presne vymenúva to, čoho sa bojíme. Zaslubuje, že On je vždy s nami. Niet nijakej situácie, kedy by sme s Ním nemohli počítať. Niekoľkými príkladmi ukazuje, že On je všemohúci a u Neho je všetko možné. O mojej budúcnosti nerozhoduje učiteľ, zamestnávateľ, ale Boh. On má moc i nad tými, ktorí podľa nás, riadia náš osud. A rovnako má moc aj nad nami.

Pozrime sa na to, čo tu hovorí Boh o sebe a ako nás hodnotí. Hovorí, že On je Stvoriteľom, Vykupiteľom, Ochrantom a Posvätitelom. V človeku, v ktorom Boh začal pôsobiť, kde započal svoju prácu, tam koná aj naďalej, len Mu to musíme dovoliť.

Je Stvoriteľom: „Teraz však takto vraví Hospodin, tvoj Stvoriteľ. Ó Jákob, tvoj Tvorca, ó Izrael.“ Boh stvoril mňa, každého z nás, celý svet. To samo o sebe je evanjeliom. Lebo to znamená, že On stojí nad celým stvorením i stvorenstvom. Sú ľudia, ktorým sláva stúpne do hlavy a myslia si, že môžu všetko. No veriaci človek vie, že Boh je Pánom, suverénnym Pánom. Je naším Tvorcom a to znamená, že seba samého prijímam z Jeho rúk takého, aký som. Sú ľudia, ktorí sa nevedia vyrovnáť so svojimi danosťami a stále sa na niečo sťažujú. Stále im niečo chýba, v ničom nie sú výnimoční. A pritom nevidíme, akými darmi nás Boh vyzbrojil, že môžeme byť užitoční aj pre

iných. Boh chce iba naše dobro, keď tomu človek verí, oslobodí sa z mnohých svojich obáv.

On je Vykupiteľom. V knihe Jóbovej čítame: „Ja viem, že môj Vykupiteľ žije!“ Týmto slovom sa označoval najbližší príbuzný, na ktorého sa bolo vždy možné spoľahnúť, počítať s ním. Boh je tým, ku ktorému môžeme hocikedy a s hocičím prísť.

On je naším Ochrantom. Ochráni nás pred živlami, ale keď to pokladá za vhodné, dopustí ich na nás, lebo nás chce viesť a vychovávať. Pozná nás a vie, že máme mnoho dôvodov báť sa. Ježiš vie, aké je byť človekom. On to vyskúšal. Preto začína zaslúbením: „Neboj sa.“ Ako to, že nenasledujú žiadne výčitky? Ježiš sa opýtal svojich učeníkov, prečo sa strachujú a majú malú vieru a tu nič.

„Povolal som ťa tvojím meno.“ Boh nás nevedie ako čísla, ale každého pozná po mene. Oslovuje menom Jáкова, Samuela, Šimona Petra, Zachea. „Pretože si bol drahý v mojich očiach.“ Si vzácny. Boh ťa miluje, lebo Boh je láska. A čo je podľa Biblie podstatou lásky? To, že ten kto miluje, vždy tá tomu druhému v danej chvíli to, čo potrebuje. Božia láska nám dáva všetko potrebné.

Začnime bratia a sestry o čosi viac v tejto pôstnej dobe dôverovať Bohu a zbytočne sa nestrachovať. Odovzdajme mu naše obavy a staňme sa všímavejšími k potrebám bratov a sestier v našom spoločenstve.